

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การให้การศึกษาแก่ประชากรของประเทศนั้น เป็นการวางรากฐานของการพัฒนาทั้งหมด ดังนั้นการศึกษาพิเศษจึงเป็นการศึกษาที่มุ่งจัดให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษ เช่น ความต้องการพิเศษทางร่างกาย สติปัญญา จิตใจและอารมณ์ ได้เรียนรู้อย่างเหมาะสมกับสภาพร่างกาย จิตใจ และความสามารถ ฝึกให้นักเรียนมีทักษะทางด้านการประกอบอาชีพ ปัจจุบันรัฐให้ความสนใจและช่วยเหลือทั้งในด้านการให้บริการทางการศึกษา และบริการสงเคราะห์ในด้านอื่น ๆ โดยมีแนวนโยบายที่จะช่วยเหลือส่งเสริม และฟื้นฟูสมรรถภาพเด็กที่มีความต้องการพิเศษทางร่างกาย สติปัญญาและอารมณ์ ให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้เช่นบุคคลปกติทั่วไป ดังจะเห็นได้จากบริการที่รัฐมุ่งจัดให้ ทั้งในด้านการศึกษา การแพทย์ การฝึกอาชีพและทางด้านสังคม โดยเฉพาะบริการทางด้านการศึกษา ต้องจัดให้ตั้งแต่แรกเกิดหรือพบความพิการโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย และให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542, 2542, หน้า 7)

สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษในปัจจุบันเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษจะต้องเร่งรัดดำเนินการจัดตั้งโรงเรียนศึกษาพิเศษ เพื่อรองรับความต้องการเข้าศึกษาของเด็กที่มีความต้องการพิเศษในอนาคตให้มากกว่าปัจจุบัน ดังนั้น ในแผนพัฒนาการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรมระยะที่ 7 (พ.ศ. 2535-2539) ของกรมสามัญศึกษา กำหนดนโยบายให้เร่งขยายและพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาพิเศษให้สามารถจัดการศึกษาให้เหมาะสมกับวัย และความต้องการพิเศษประเภทต่างๆ และเร่งรัดส่งเสริมการศึกษาเพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถ มีทักษะ มีค่านิยม และพฤติกรรมที่เหมาะสมกับการประกอบอาชีพ มีรายได้ระหว่างเรียน มองเห็นช่องทางในการทำมาหากิน พร้อมทั้งจะมีความรู้และประสบการณ์เพิ่มเติมหรือออกไปประกอบอาชีพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2536, หน้า 15) กระทรวงศึกษาธิการเห็นความสำคัญในเรื่องการจัดการศึกษาที่ มีความต้องการพิเศษ จึงจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาพิเศษขึ้น โดยกำหนดแผนปฏิบัติการระยะเร่งด่วน เพื่อให้การดำเนินการแก้ไขปัญหาและพัฒนาการศึกษาพิเศษเป็นไป

อย่างเร่งด่วนและสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ พ.ศ.2534 ให้ดำเนินการขยายโอกาสการศึกษาแก่บุคคลที่มีความต้องการพิเศษ ให้ได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึง โดยให้จัดตั้งโรงเรียนศึกษาพิเศษในจังหวัดที่ยังไม่มีโรงเรียนศึกษาพิเศษในปี พ.ศ.2538-2539 จำนวน 19 โรงเรียน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2538, หน้า 19) โรงเรียนศึกษาพิเศษนั้นเป็นโรงเรียนที่จัดการศึกษาให้กับนักเรียนที่ขาดโอกาสเนื่องจากความพิการด้านต่าง ๆ ได้แก่ ความพิการทางตา ทางหู ทางสติปัญญา และทางร่างกาย รวมทั้งการศึกษาสำหรับเด็กเจ็บป่วยระยะยาวในโรงพยาบาลต่าง ๆ ให้ได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างทั่วถึง เหมาะสม เพื่อให้สามารถช่วยเหลือตนเองได้ ไม่เป็นภาระแก่สังคมจนเกินไป และอยู่ร่วมกันในสังคมปกติได้อย่างมีความสุข สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กระทรวงศึกษาธิการ จัดการศึกษาให้แก่เด็กพิการ 4 ประเภท คือ พิกัดทางตา ทางหู ทางสติปัญญา และทางร่างกาย ซึ่งแยก โรงเรียนตามลักษณะการจัดการเรียนการสอน คือ โรงเรียนสอนคนตาบอด โรงเรียนสอนคนหูหนวก โรงเรียนสอนคนบกพร่องทางสติปัญญา และโรงเรียนสอนคนพิการทางร่างกาย

การที่จะจัดการบริหารการศึกษาโรงเรียนในสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ให้ประสบความสำเร็จตามที่มุ่งหวังไว้นั้น จำเป็นจะต้องอาศัยปัจจัยและการบริหารที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นหน้าที่ของผู้บริหารที่จะจัดแบ่งงานและหน้าที่ความรับผิดชอบให้กับบุคลากรฝ่ายต่าง ๆ ของโรงเรียนได้ปฏิบัติงานตามความสามารถและเหมาะสม ซึ่งในการดำเนินงานของโรงเรียนสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กรมสามัญศึกษา มีขอบข่ายครอบคลุมงานต่าง ๆ 8 งาน คือ งานบริหารทั่วไป งานธุรการ งานวิชาการ งานกิจการนักเรียน งานบริการ งานโรงเรียนกับชุมชน การบริหารอาคารสถานที่ และการบริหารโรงเรียนประจำ (กรมสามัญศึกษา, 2540, หน้า 5) จากขอบข่ายงานทั้ง 8 ด้านดังกล่าว งานกิจการนักเรียนเป็นงานหนึ่งที่สำคัญต่อการดำเนินงานของโรงเรียน เพราะ เด็กที่เข้ามาศึกษาจะต้องอยู่ประจำในโรงเรียน และเป็นเด็กที่มีปัญหาด้านสังคม หรือขาดโอกาสในลักษณะอื่น ๆ ซึ่งโรงเรียนจะต้องให้การดูแลเอาใจใส่เป็นพิเศษโดยให้ความอุปการะเรื่องต่าง ๆ เช่น ที่อยู่อาศัย เสื้อผ้า อุปกรณ์การเรียน เป็นต้น งานกิจการนักเรียนเป็นงานเกี่ยวกับการดูแลนักเรียน เพื่อคอยช่วยเหลือนักเรียนให้มีชีวิตอยู่อย่างมีความสุข ปลอดภัย นอกเหนือจากนี้ยังช่วยพัฒนาบุคลิกภาพ ปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม และความวินัยในตนเอง ซึ่งงานกิจการนักเรียนมีขอบข่าย 6 ด้าน คือ การวางแผนงานกิจการนักเรียน การบริหารงานกิจการนักเรียน การส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม การป้องกันและแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน การดำเนินการส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน และการประเมินผลงานกิจการนักเรียน

จากสภาพและข้อมูลที่กล่าวมาข้างต้น ครูที่ปฏิบัติการสอนอยู่ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานบริหารงานการศึกษาพิเศษ ต้องรับภาระในการปฏิบัติงานเป็นอย่างมาก เพราะนอกจากจะปฏิบัติหน้าที่สอนแล้วยังต้องรับภาระในการดูแลเลี้ยงดูนักเรียนอีกด้วย จากสภาพที่แตกต่างของนักเรียน ภาษา วัฒนธรรม ประเพณี ฐานะทางเศรษฐกิจ สภาพครอบครัว มาอยู่รวมกันในโรงเรียน โดยการควบคุมของครู อาจารย์และผู้บริหารโรงเรียน ก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ขึ้นมากมาย

จากสภาพปัญหาดังกล่าว โรงเรียนสังกัดสำนักงานบริหารงานการศึกษาพิเศษ จึงจำเป็นต้องหามาตรการป้องกันแก้ไขความประพฤตินักเรียน โดยการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ให้กับนักเรียน ภายใต้ขอบข่ายงานด้านกิจการนักเรียน และจากการที่ผู้วิจัยในฐานะที่ปฏิบัติหน้าที่ในงานด้านดังกล่าวจึงสนใจที่จะศึกษาปัญหาและความต้องการในการพัฒนาการบริหารงานกิจการนักเรียน ทั้งนี้เพื่อจะนำผลของการศึกษามาเสนอแนะ และพัฒนาปรับปรุงงานด้านกิจการนักเรียน ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียนของครู – อาจารย์โรงเรียนโสตศึกษาในประเทศไทย สังกัดสำนักงานบริหารงานการศึกษาพิเศษ กระทรวงศึกษาธิการ จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานและสถานที่ตั้งของโรงเรียน
2. เพื่อศึกษาระดับของความต้องการในการพัฒนาการบริหารงานกิจการนักเรียน ของครู – อาจารย์โรงเรียนโสตศึกษาในประเทศไทย สังกัดสำนักงานบริหารงานการศึกษาพิเศษ กระทรวงศึกษาธิการ จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานและสถานที่ตั้งของโรงเรียน
3. เพื่อเปรียบเทียบระดับปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียนของครู – อาจารย์ โรงเรียนโสตศึกษาในประเทศไทย สังกัดสำนักงานบริหารงานการศึกษาพิเศษ กระทรวงศึกษาธิการ จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานและสถานที่ตั้งของโรงเรียน
4. เพื่อเปรียบเทียบความต้องการในการพัฒนาการบริหารงานกิจการนักเรียนของครู – อาจารย์ โรงเรียนโสตศึกษาในประเทศไทย สังกัดสำนักงานบริหารงานการศึกษาพิเศษ กระทรวงศึกษาธิการ จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน และสถานที่ตั้งของโรงเรียน

สมมติฐานในการวิจัย

1. ปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียนของครู – อาจารย์โรงเรียนโสตศึกษาในประเทศไทย สังกัด สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กระทรวงศึกษาธิการ จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน แตกต่างกัน

2. ปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียนของครู – อาจารย์ โรงเรียนโสตศึกษาในประเทศไทย สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กระทรวงศึกษาธิการ จำแนกตามสถานที่ตั้งของโรงเรียนแตกต่างกัน

3. ความต้องการในการพัฒนาการบริหารงานกิจการนักเรียนของครู – อาจารย์ โรงเรียนโสตศึกษาในประเทศไทย สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กระทรวงศึกษาธิการ จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกัน

4. ความต้องการในการพัฒนาการบริหารงานกิจการนักเรียนของครู – อาจารย์ โรงเรียนโสตศึกษาในประเทศไทย สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กระทรวงศึกษาธิการ จำแนกตามสถานที่ตั้งของโรงเรียน แตกต่างกัน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. เพื่อได้รับทราบปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนโสตศึกษาในประเทศไทย

2. เพื่อได้ทราบระดับความต้องการในการพัฒนางานของครู-อาจารย์ โรงเรียนโสตศึกษาในประเทศไทย

3. เป็นแนวทางสำหรับโรงเรียนโสตศึกษาในประเทศไทยในการวางแผน กำหนดแนวทางการดำเนินงานด้านกิจการนักเรียน

4. เป็นแนวทางแก้ไขปัญหางานกิจการนักเรียนสำหรับสถานศึกษาอื่นที่ไม่ใช่โรงเรียนโสตศึกษา

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้เพื่อศึกษาปัญหาและความต้องการในการพัฒนาการบริหารงานกิจการนักเรียนของครู – อาจารย์ โรงเรียนโสตศึกษาในประเทศไทย สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กระทรวงศึกษาธิการ ตามขอบข่ายของการบริหารงานกิจการนักเรียนตามเกณฑ์มาตรฐาน โรงเรียน สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ พ.ศ. 2540 มี 6 ด้าน คือ การวางแผนงานกิจการนักเรียน การบริหารงานกิจการนักเรียน การส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม การป้องกันและแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน การดำเนินการส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน และการประเมินผลงานกิจการนักเรียน

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร ได้แก่ ครู – อาจารย์ ของโรงเรียนโสตศึกษาในประเทศไทย สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กระทรวงศึกษาธิการ ปีการศึกษา 2547 จาก 20 โรงเรียนจำนวน 475 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครู – อาจารย์ ของโรงเรียนโสตศึกษาในประเทศไทย สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 214 คน ซึ่งได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (stratified random sampling)

3. ตัวแปรที่ศึกษา ตัวแปรที่ศึกษาครั้งนี้ประกอบด้วย

3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่

3.1.1 ประสบการณ์ในการทำงานของครู – อาจารย์ โรงเรียนโสตศึกษาในประเทศไทย สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กระทรวงศึกษาธิการ

3.1.1.1 ต่ำกว่า 10 ปี

3.1.1.2 ตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป

3.1.2 สถานที่ตั้งของโรงเรียน ได้แก่

3.1.2.1 ส่วนกลาง

3.1.2.2 ส่วนภูมิภาค

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ปัญหาและความต้องการในการพัฒนาการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนโสตศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กระทรวงศึกษาธิการ 6 ด้าน คือ

- 3.2.1 การวางแผนงานกิจการนักเรียน
- 3.2.2 การบริหารงานกิจการนักเรียน
- 3.2.3 การส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม
- 3.2.4 การป้องกันและแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน
- 3.2.5 การดำเนินการส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน
- 3.2.6 การประเมินผลงานกิจการนักเรียน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

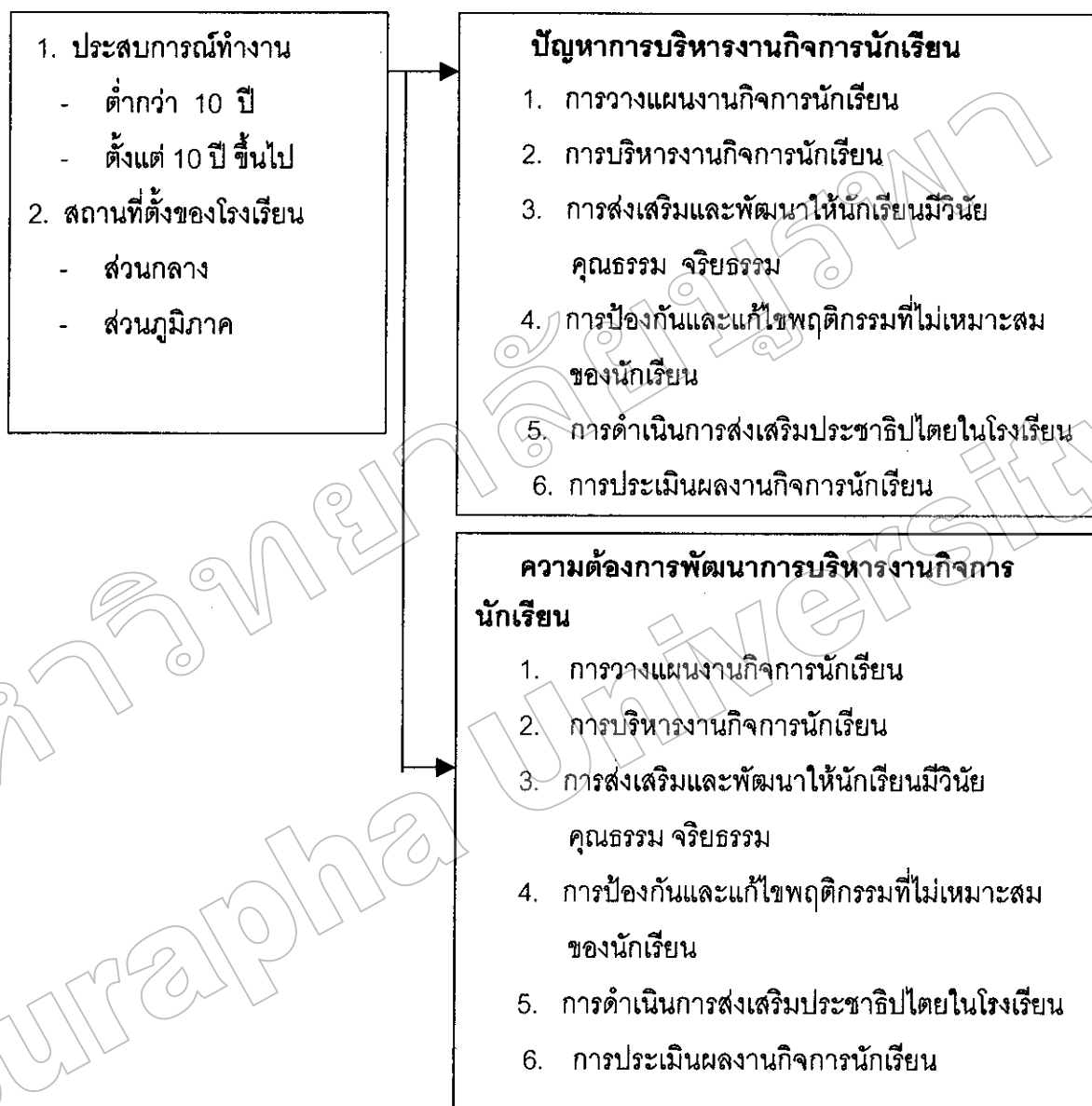
ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้กรอบแนวคิดที่เป็นขอบข่ายของการบริหารงานกิจการนักเรียนตามเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียนสังกัดกองการศึกษาพิเศษ พ.ศ. 2540 ซึ่งมีอยู่ 6 ด้าน (กรมสามัญศึกษา, 2540, หน้า 6) คือ

1. การวางแผนงานกิจการนักเรียน
2. การบริหารงานกิจการนักเรียน
3. การส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม
4. การป้องกันและแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน
5. การดำเนินการส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน
6. การประเมินผลงานกิจการนักเรียน

จากแนวความคิดดังกล่าว ผู้วิจัยจึงนำมาศึกษาและเปรียบเทียบตามประสบการณ์ทำงานและสถานที่ตั้งของโรงเรียน ดังแสดงในภาพที่ 1

ตัวแปรต้น

ตัวแปรตาม

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียน หมายถึง อุปสรรคหรือข้อขัดข้องในการวางแผน การดำเนินการ และการประเมินผลให้บุคลากรในโรงเรียนร่วมมือกันดำเนินการเพื่อป้องกัน ปกป้อง คัดกรอง ดูแลรักษา รวมทั้งให้การอบรมศีลธรรมจรรยาตามมาตรฐานแก่นักเรียนในโรงเรียน ประกอบด้วยการปฏิบัติงานดังนี้

1.1 การวางแผนงานกิจการนักเรียน หมายถึง การรวบรวมและจัดทำระเบียบ ข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับระเบียบวินัย การจัดสายงาน การจัดทำแผนงานและโครงการ ตลอดจนจัดทำข้อมูลสถิติเกี่ยวกับงานกิจการนักเรียน เพื่อเผยแพร่ให้นักเรียนและผู้เกี่ยวข้องทราบ

1.2 การบริหารงานกิจการนักเรียน หมายถึง การกำหนดสายงานกิจการนักเรียน การจัดทำแผนภูมิ การบรรยายงาน การกำหนดหน้าที่รับผิดชอบตามสายงานกิจการนักเรียน การประชาสัมพันธ์ และการรักษาความสงบเรียบร้อยในโรงเรียน

1.3 การส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม หมายถึง การจัดกิจกรรมพัฒนาความประพฤติและระเบียบวินัย การจัดกิจกรรมส่งเสริมด้านคุณธรรมและจริยธรรม การจัดกิจกรรมส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคม การจัดกิจกรรมการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ และการยกย่องให้กำลังใจแก่นักเรียนผู้ประพฤติดี

1.4 การป้องกันและแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน หมายถึง การปฏิบัติงานกิจการนักเรียนเกี่ยวกับวิธีการต่าง ๆ ที่จะแก้ไขความประพฤติที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน

1.5 การดำเนินการส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน หมายถึง การจัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่จะให้นักเรียนได้ปฏิบัติ เห็นผลดีของการกิจกรรมในระบบประชาธิปไตย สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันได้

1.6 การประเมินผลงานกิจการนักเรียน การปฏิบัติงานเกี่ยวกับการดำเนินการประเมินผลงานกิจการนักเรียนอย่างมีหลักฐาน

2. ความต้องการพัฒนาการบริหารงานกิจการนักเรียน หมายถึง ความประสงค์หรือความมุ่งหวังของครู – อาจารย์ โรงเรียนโสตศึกษาในประเทศไทย สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กระทรวงศึกษาธิการ ในปี 2547 ที่มีต่อการพัฒนาการบริหารงานกิจการนักเรียน

3. โรงเรียนโสตศึกษา หมายถึงโรงเรียนที่สอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษในประเทศไทย ซึ่งมีทั้งหมดจำนวน 20 โรงเรียน

4. ครู-อาจารย์ หมายถึง ข้าราชการที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงเรียนโสตศึกษาในประเทศไทย

สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กระทรวงศึกษาธิการ

5. ประสบการณ์ในการทำงาน หมายถึง ระยะเวลาที่บุคลากรเข้ารับราชการ โดยนับเวลาตั้งแต่วันที่ได้รับบรรจุแต่งตั้งให้ปฏิบัติงานในโรงเรียนที่เปิดสอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินจนถึงปัจจุบัน แบ่งออกเป็น

5.1 ประสบการณ์ต่ำ หมายถึง ปฏิบัติงานการสอนในโรงเรียนโสตศึกษาต่ำกว่า 10 ปี

5.2 ประสบการณ์สูง หมายถึง ปฏิบัติการสอนในโรงเรียนโสตศึกษา ตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป

6. สถานที่ตั้งของโรงเรียน หมายถึง เขตพื้นที่ที่โรงเรียนตั้งอยู่ แบ่งออกเป็น

6.1 ส่วนกลาง ได้แก่ โรงเรียนโสตศึกษาที่มีสถานที่ตั้งอยู่ในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล จำนวน 3 โรงเรียน คือ โรงเรียนเศรษฐเสถียรในพระบรมราชูปถัมภ์ โรงเรียนโสตศึกษาทุ่งมหาเมฆ โรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดนนทบุรี

6.2 ส่วนภูมิภาค ได้แก่ โรงเรียนโสตศึกษาที่มีสถานที่ตั้งอยู่นอกเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล จำนวน 17 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดตาก โรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดขอนแก่น โรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดสงขลา โรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดชลบุรี โรงเรียนโสตศึกษาอนุสารสุนทรจังหวัดเชียงใหม่ โรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช โรงเรียนโสตศึกษาเทพรัตน์ โรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดนครปฐม โรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดกาญจนบุรี โรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดอุดรธานี โรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดมุกดาหาร โรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดเพชรบูรณ์ โรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดสุรินทร์ โรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด โรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดชัยภูมิ โรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดปราจีนบุรี และโรงเรียนโสตศึกษาปานเล็ค